

Finansaar. Tilskuddet er ogsaa opført paa Finansloven med dette Beløb, men det er jo anerkendt, at det faktisk ikke vil komme til Udbetaling med hele dette Beløb, men næppe med mere end 1,600,000. Dertil kommer, at der paa det af Folketinget vedtagne Finanslovsforslag yderligere er skaffet Staten en Indtægt gennem Udvidelsen af Klasselotteriet. Det forekommer os derfor, at den Indtægtsforøgelse, som skulde fremkomme ved Skattens Forhøjelse, ikke er nødvendig i det nu kommende Finansaar. Vi have da trødet det forsvareligt at udsætte Indtrædelsen af det Tidspunkt, da Skatten gaar op til 10 Kr., med et halvt Aar, og det er kun paa denne faktiske Udsættelse af Skattens Indtræden, Lovforslaget figter. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg vilde gerne straks udtale lige over for de private Forslagsstillere, som have fremsat dette Lovforslag, at jeg kan være enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at det er et særligt Moment, der bør tages fortrinligt i Agt, at det nu er fastslaaet, at der skal nedsættes en Toldkommission, og at det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører udtalte, at ved en saadan Kommissions Underøgelser vilde et saa vigtigt Spørgsmaal som det om, naar den forhøjede Udbetaling skal finde Sted, og om den overhovedet skal finde Sted, finde sin mest naturlige og velovervejede Afgørelse. Idet jeg altsaa maa give denne Betragtning Tilslutning, skal jeg endnu tilføje, at jeg anser det for et mindre helbigt Øjeblik at gaa til en forøget Udbetaling, naar man dertil, som i Loven af 1891 fastslaaet er, vælger Efteraaret, idet det jo er en Kendsgerning, at Udrifningen, Otkonsumen aftager om Vinteren. Skulde man nu gaa til en forøget Udbetaling, var der yderligere Udsigt til, at Aarstiden vilde lægge Hindringer i Vejen, som vilde forøge Vanskelighederne. For mig staar da det Spørgsmaal tilbage, om den Merindtægt, som er beregnet paa Finansloven, og som i alt Fald figurerer paa Papiret, kan undværes eller ikke. Det er jo de ærede Medlemmer bekendt, at i det Lovforslag, jeg har fremsat, og hvor der tillige var Tale om Udbetaling af Røesukker og om Sukkertold i det hele, var der opstillet en finansiel Beregning, hvorefter der i det mindste til en vis Grad var Kompensation for Nedgangen i Østfloden. Rigtignok viste den Status, der var opgjort, en Mindreindtægt som Enderesultat, men den Mindre-

indtægt beløb sig til saa meget, som den kalkulerede Merindtægt af Østfloden udgør, naar man tager Hensyn til det Finanslovsforslag, som har forladt Tinget. Jeg skal da blot gøre opmærksom paa, at siden jeg fremlagde dette nye omtalte Lovforslag, er der dog her i Folketinget foretaget i det mindste een Forandring paa Finansloven, som har noget forbedret Status, og det er Vedtagelsen af en Forøgelse af Klasselotteriets Lodder, og der er jo ogsaa nogen Udsigt til, at en mindre Forøgelse vil finde Sted paa Indtægtsiden, hvis Loven om Totalisatorspil bliver vedtagen. Disse Forøgelser ere ikke store, og Status paa Finansloven er jo i det hele taget knap; men jeg ser dog saa lyst paa Stillingen, at jeg antager, at man vil komme igennem ogsaa selv om de større Udgifter afholdes, som Folketinget i det mindste er enigt om. Jeg figter derved til Bidragene til Kommunerne. Jeg mener, at man dog vil kunne komme igennem, og naar jeg udtaler dette, ser jeg ikke saa meget paa Finanslovsforslaget, som det nu foreligger, som jeg ser paa den Status, der kun er mig bekendt, den regnskabsmæssige Status i Øjeblikket, og hvoraf det da fremgaar for mig, at vi staa ikke saa lidt bedre nu end paa samme Aarstid i Fjor. For det første er der ingen Udsigt til i Supplémentsperioden at saa saa store Udgifter, som dem, der løb paa i Fjor, og dernæst er Kassebeholdningen, især naar man tager Hensyn til, hvad der, praktisk talt, er Hovedhensynet, den Beholdning, der er til Stede i Nationalbanken, og hvoraf Finanserne, saa at sige, drage den daglige Næring, flere Millioner bedre end ved samme Aarstid i Fjor. Dertil kommer, at det Misforhold, der fandt Sted mellem Kassebeholdningen og Reserveciften, nu er udjævnet saaledes, at Reserveciften endogaa skylder et mindre Beløb til Kassebeholdningen, saa den Sag er man ude over, uden at det kan siges, at Kassebeholdningen er særlig behyrdet eller særlig generet i Øjeblikket — alt dette sagt med tilbørligt Hensyn til, at Statslaanet har forøget Beholdningerne, idet jeg selvfølgelig mener, at de Momenter, jeg nu har paapeget, ere til Stede, aflagt fra den Forøgelse, som Statslaanet har ydet. Jeg kommer gennem denne Betragtning altsaa til at kunne anbefale, at man gaar ind paa en Udsættelse af Paalæget af de 3 Kr. i Udbetalingen, derjom begge Tingene derom kunne blive enige. Jeg har jo kun hørt en enkelt Udtalelse i Dag, nemlig fra den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og vil afvente, hvad der senere kan fremkomme,